

RAISION VAPAA-AJATTELIJAT JUHLIVAT KAUPUNGINTALOLLA (7.10.2007)

Tultaessa Turun suunnasta Raision kaupungintalolle jäädään pois tällä pysäkillä.

Anne Sinilaakso juontaa.

Raision kaupungintalo.

Raision kaupungintalolla juhlittiin lauantaina 6.10.2007 Raision vapaa-ajattelijat ry:n (RVA) 25-vuotistaivalta. Tilaisuuden juonsi Anne Sinilaakso.

Avaussanat lausui yhdistyksen puheenjohtaja Kari Hanka, joka otti vastaan myös onnitteluita. Niitä tuli Raision Seudun Eläkeläiset ry:ltä, Raision kaupungilta ja Raision Pioneerit ry:ltä (Siis se yhdistys, joka omistaa Aina-laivan!).

Onnittelut Raision Seudun Eläkeläiset ry:ltä. Pj Paavo Penttinen (oik.) ja Lasse Minkkinen.

Risto Rihko Raision Pioneerit ry:stä tuo onnittelut kukkien kera. Lahjakirjan Pieni pala peräsintä, joka kertoo Aina-aluksen historiasta, Kari Hanka on jo pannut varmaan talteen kyynärvartensa alle.

Malja juhlivalle yhdistykselle.

25 vuotta on pitkä aika ja monet aktiivit sekä epäaktiivit mukana olleet jäsenet ovat jo poistuneet elävien kirjoista. Heitä muistettiin viettämällä hiljainen hetki.

Avaussanoissaan Hanka kertoi, että RVA on toiminut yleisesti uskonnottomuuden puolesta, mutta erityisesti uskonottoman tapakulttuurin puolesta. Jo yhdistyksen perustajajäsenet aloittivat puhujatyön heti yhdistyksen alkutaipaleella. Pääasiassa juhlapuheita on pidetty uskonnottomissa hautajaisissa ja uskonnottomissa nimiäisissä. Tämä vaikuttaa yhdistyksen tunnettuuteen myönteisesti.

Vapaa-ajattelijain liitolta Hanka toivoi edunvalvonnan tehostamista. Hän kysyi miten on mahdollista saada aikaan sellainen osaaminen ja into, jotta liiton perusjärjestöt voisivat olla aktiivisia koko maassa. Miten sen teemme? Oliko tämä viesti liittohallitukselle, joka on riistämässä alle kymmenen maksavan jäsenen yhdistyksiltä äänioikeudenkin liittokokouksessa? Toimintaa ei ole liikaa. Puheenvuoro päättyi Esko Valtaojalta lainattuun toteamukseen, että ainakin jumalia ja valittuja kansoja on liikaa.

Miten saamme aikaan osaamista ja intoa?, kysyy Kari Hanka.

Leena Rihko tuo Raision kaupungin onnitteletut.

Raision kaupungin tervehdyksen toi kaupunginhallituksen jäsen Leena Rihko. Yhdistys sai osakseen monta kaunista sanaa kuten välittäminen ja inhimillinen myötätunto. Eikä turhaan. RVA on osoittanut toiminnassaan välittämistä yms. paljon enemmän kuin vapaa-ajattelijayhdistykset keskimäärin. Välittäminen ei ole - filosofisesti ilmaisten - puhetekoja vaan muita tekoja. Nämä vaativat enemmän vaivaa, mutta myös palkitsevat. RVA on toiminnallisesti esim. paljon aktiivisempi kuin naapuriyhdistyksensä Turussa, vaikka maksavien jäsenten määräksi vuonna 2006 ilmoitettiin 23 Turun Vapaa-ajattelijain jäsenmäärän ollessa suurempi, 33.

Tervehdyssanojen jälkeen Mieskuoro Laulun Ystävien kvartetin jäsenet esitteli Pekka Urho. Kvartetti kajautti komeasti useampia lauluja, mm. yhden Malmstenin laulun, yhden juomalaulun ja jopa The Beatlesien kappaleen *When I'm Sixty-Four* (Kun ole kuusikymmentäneljä).

Laulun Ystävien kvartetti. Pekka Urho toinen vasemmalta.

Juhlaesitelmä vapaasta kasvatuksesta

Olavi Korhonen esitelmöi vapaasta kasvatuksesta.

Juhlaesitelmän piti Vapaa-ajattelijain liiton liittovaltuuston puheenjohtaja Olavi Korhonen aiheenaan vapaa kasvatusta. Korhonen on joutunut tekemisiin vajaa-ajattelijoiden lisäksi muiden ihmisten kanssa ollessaan neljän lapsen isä, entinen opettaja ja pitkän uran tehnyt myyntimies. Vaimonsa mukaan hänellä on hallussaan parhaat kasvatustekniikat (uhkailu, kiristys ja lahjonta), mutta se taisi olla huumoria. Vapaa kasvatusta on moitittu viime vuosina paljon, mutta kohde taitaakin olla enemmän kasvatuksen puute kuin sen vapaus.

Kolmena kasvatuksen kulmakivenä Korhonen piti kotia, koulua ja yhteiskuntaa. *Autoritaarista kasvatusta* hän piti kasvatusvirheenä, joka synnyttää lapsissa syyllisyyden tunteita, identiteetin heikkoa kehittymistä sekä riittämättömyyden tunnetta, joka voi päättyä vihaan. Siitä puolestaan seuraa epäviisaita tekoja, vaikeuksia, rangaistuksia ja katkeruutta. Pahimpana lopputuloksena aukeaa viimein vankilan ovi.

Myös *antaa mennä –kasvatusmallia* Korhonen arvosteli. Sen heikkouksia ovat suostuminen aivan liian helposti lasten kaikkiin pyyntöihin. Usein se on myös välinpitämättömyyttä, joka ilmenee siten, etteivät vanhemmat aseta lasten ja nuorten toiminnalle mitään selkeitä rajoja. Rajojen asettaminen on kasvatustavasta ottamista. Ja rajoja tarvitaan. Kasvatustavasta ei tule välttää asettamalla vanhempien omia asioita aina kaiken edelle tai koettamalla korvata vastuunkantoa esim. antamalla lapselle rahaa.

Kolmas kasvatusvirhe on *ylihuolehtiva kasvatustapa*. Usein tämä virhe esiintyy yhden lapsen perheissä. Vanhemmat vievät huomaamattaan lapselta oppimisen riemun ja lapsen omat taidot kehittyvät hitaammin. Ylihuolehtiva kasvatustapa myös jatkuu joskus ylen pitkään. Jos 20-vuotiasta nuorta vielä kasvatetaan kotiintuloajoissa, ollaan 10 vuotta myöhässä. Korhosen mukaan ylihuolehtiva kasvatustapa tuottaa myös ”uuninpankopoikia”, jotka jäävät asumaan tavallisesti vanhenevan äitinsä kanssa, eivätkä pääse ajoissa itsenäistymään.

Ihmiset syntyvät ”tyhjinä tauluina” (tabula rasa). Hyvä, vapaa ilmapiiri, jossa vallitsee luottamus, on paras kasvatustapa. Vastuun antamisella lapselle herätetään samalla lapsen oma vastuuntunto. Seksuaalisuuteen tulisi suhtautua myönteisesti ja alkoholioasioissa kieltola-ajattelu johtaa vahingollisiin seurauksiin. Vauraus lisää suvaitsevaisuutta ja vähentää uskonnon vaikutusvaltaa.

Trubaduuri Kapa Ahonen viihdyttää juhla-avon laulullaan ja soitollaan.

Vinkeiksi kasvattajille Korhonen tarjosi kolme seikkaa: (1) On pystyttävä luomaan kasvatustavalle otollinen ilmapiiri, eikä kasvatettavan luottamusta saa menettää; (2) On pystyttävä herättämään kasvatettavassa tiedonjano, niin suuri, ettei opettajakaan sitä aina pysty sammuttamaan; (3) On opetettava kasvatettavia kyseenalaistamaan ja epäilemään kaikkea. Vapaa-ajattelijan kannalta tämä on ehkä kaikkein tärkeintä.

Esitelmän jälkeen trubaduuri Kapa Ahonen lauloi ja soitti hienosti kitaraa. Sen jälkeen vieraille tarjottiin kahvia, teetä ja täytekakkua. Täyte-

kakuissa oli vapaa-ajattelijain liekkimaljasymboli sinisen ja punaisen värein. Juhlaväkeä oli noin 25 henkeä, mutta kakkua 75 hengelle. Sen johdosta leikkasin synnintunnotta huomattavasti tavallista kookkaamman kakkupalan itselleni.

Tuhlatut päivät

Kahvien jälkeen trubaduuri Ahonen kertoi, että Tapio Rautavaaran esittämä laulu *Tuhlatut päivät* on hyvin vähän kuultu. Saimme kuulla sen. Seuraavana oli Ahosen itse säveltämä kappale *Koivukulissien sankarit*, joka oli omistettu rillumareikulttuurin valovoimaisimmille tähdille Reino Helismaalle ja Esa Pakariselle.

”Näin me sen teimme!”

Leila Närhinen kertoo yhdistyksen projekteista.

Yhdistyksen jäsenistä pisimpään aktiivisesti toiminut Leila Närhinen kertoi lopuksi lyhyesti yhdistyksen toteutetuista projekteista. Vain harvalla vapaa-ajattelijayhdistyksellä on ollut näin monta omaa hanketta. Sellaisia ovat olleet mm. oman T-paidan tuottaminen, vapaa-ajattelijain liekkimaljasymbolilla varustetun lippalakin lanseeraaminen ja kauniit Noitaneitopatalaput.

Esiintyminen vuosittain Rasion Päivien Killin markkinoilla on tuonut tunnettuutta. Samoin erityisesti juhlapuheet. Yhdistyksen pitkäaikainen, edesmennyt puheenjohtaja Olavi Ääri ehti pitää yli 600 juhlapuhetta, pääasiassa hautajaispuheita. Närhinen itse kertoi olevansa innostunut nimiäispuheista. Kari Hanka on nykyisin suosittu ja kysytty juhlapuhuja. Paikalliset ja lähialueen toimeksiannot on voitu hoitaa yhdistyksen omin voimin. Helsingin kaupallisen Pro-Seremoniat Oy:llä, joka lopetti vuonna 1999 Helsingissä vuosikymmeniä jatkuneen

